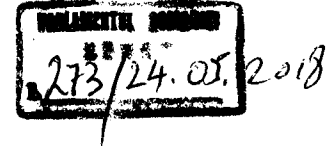

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

892
14052018

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la *propunerea legislativă privind completarea și modificarea art. 10 din Legea nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă*, inițiată de domnul deputat PMP Petru Movilă împreună cu un grup de parlamentari PMP, PNL (**Bp. 56/2018**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare completarea art. 10 din *Legea 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă*, cu modificările și completările ulterioare, cu un nou alineat, **alin. (4)**, astfel: „Agenții economici care au ca obiect de activitate plasarea forței de muncă în străinătate, au obligația să comunice în termen de 10 zile lucrătoare de la data înregistrării contractului de muncă în statul de destinație, agențiilor teritoriale pentru ocuparea forței de muncă de unde își au domiciliul angajații care au fost încadrați în muncă în străinătate, date referitoare la data începerii și durata contractului de muncă, locul unde își desfășoară activitatea angajatul, venitul realizat, precum și datele de identificare ale persoanei angajate”.

De asemenea, inițiativa legislativă vizează și introducerea unui nou articol, 10¹, cu următorul cuprins: „În vederea respectării art. 10, alin. 4, se va avea în vedere completarea anexei 1C, parte integrantă la Normele de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă (Hotărârea nr. 174/2002), conform Anexei 1C”.

După cum rezultă din cuprinsul *Expunerii de motive*, principalul motiv al inițiativei legislative îl constituie „(...) *alinierea legislației din România la bunele practici în materie din alte state membre ale Uniunii Europene, și din alte state democratice ale lumii, prin optimizarea condițiilor de muncă aplicabile cetățenilor români, precum și evidența clară a persoanelor active pe piața muncii, a condițiilor legale în care se desfășoară munca și garantarea respectării drepturilor individuale a fiecărui cetățean român plecat la muncă în străinătate*”.

II. Observații

1. Precizăm că *Legea nr. 76/2002*, reglementează, potrivit art. 2, măsurile pentru realizarea strategiilor și politicilor elaborate în vederea protecției persoanelor pentru riscul de șomaj, asigurării unui nivel ridicat al ocupării și adaptării forței de muncă la cerințele pieței muncii.

Totodată, potrivit art. 2 din *Anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1610/2006 privind aprobarea Statutului Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, cu modificările și completările ulterioare*, „În vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute de lege, Agenția Națională aplică politicile și strategiile privind ocuparea forței de muncă și formarea profesională a persoanelor în căutarea unui loc de muncă, elaborate de Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârștnice(...)”.

De asemenea, potrivit art. 5 pct. 3 din *Legea nr. 76/2002*, „*persoana în căutarea unui loc de muncă - persoana care face demersuri pentru a-și găsi un loc de muncă, prin mijloace proprii sau prin înregistrare la agenția pentru ocuparea forței de muncă în a cărei rază teritorială își are domiciliul sau, după caz, reședința ori la alt furnizor de servicii de ocupare, acreditat în condițiile legii.*”

În ceea ce privește furnizorii de servicii de ocupare, menționăm că aceștia oferă servicii specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă, care constau în servicii de informare și consiliere, respectiv servicii de mediere a muncii pe piața internă, și se acreditează de structurile teritoriale ale Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, potrivit prevederilor *Hotărârii Guvernului nr. 277/2002 privind aprobarea Criteriilor de acreditare a furnizorilor de servicii specializate pentru stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare*.

2. Referitor la obiectivele inițiativei legislative, menționate în *Expunerea de motive*, menționăm că, potrivit art. 1 din *Legea nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, statul român asigură protecția cetățenilor români cu domiciliul în România care lucrează în străinătate.

Astfel, potrivit art. 4 din actul normativ menționat, Ministerul Afacerilor Externe, prin misiunile diplomatice și oficiile consulare, depune diligențele

necesare pentru ca, prin intermediul autorităților publice sau al organismelor străine competente, să se asigure cetățenilor români cu domiciliul în România care lucrează în străinătate:

a) respectarea, pe durata angajării, a drepturilor prevăzute de legislația statului de primire, de acordurile, înțelegerile și convențiile bilaterale și multilaterale la care România și statul de primire sunt parte, precum și a clauzelor contractului individual de muncă;

b) aplicarea măsurilor de protecție a salariaților, prevăzute de legislația statului respectiv;

c) soluționarea eventualelor litigii, având ca obiect respectarea drepturilor cetățenilor români, potrivit legislației statului de primire.

Totodată, potrivit art. 11¹ din Legea nr. 156/2000, *„În cazurile în care misiunile diplomatice și oficiile consulare ale României sunt sesizate de către cetățenii români angajați în străinătate cu privire la încălcarea legislației aplicabile în materie de dreptul muncii și a clauzelor contractului individual de muncă, acestea transmit sesizările respective autorităților locale competente ale statului pe teritoriul căruia își desfășoară activitatea angajatorul.”*

În ceea ce privește serviciile specializate de plasare a forței de muncă realizate pe teritoriul României de către un agent de plasare a forței de muncă în străinătate, menționăm că, raportat la dispozițiile art. 1¹ alin. (2) din *Legea nr. 156/2000*, acestea constau în informarea, consilierea și medierea cetățenilor români în vederea angajării acestora în străinătate. Referitor la statistica privind numărul cetățenilor români care au obținut contracte de muncă în străinătate prin intermediul agenților de plasare a forței de muncă, menționăm că aspectul este reglementat la art. 10¹ din aceeași lege, după cum urmează:

„(1) Agenții de plasare au obligația de a transmite, trimestrial, inspectoratului teritorial de muncă în a cărui rază teritorială își desfășoară activitatea, până la sfârșitul lunii următoare trimestrului încheiat, situația privind contractele de mediere încheiate și persoanele angajate în străinătate, conform modelului stabilit prin normele de aplicare a prezentei legi.

(2) Inspecția Muncii centralizează situațiile prevăzute la alin. (1) și le pune la dispoziția Ministerului Afacerilor Externe în vederea facilitării acordării de asistență și protecție consulară în beneficiul persoanelor mediate și angajate în străinătate.

(3) Situațiile prevăzute la alin. (1) sunt administrate cu respectarea regimului juridic specific datelor cu caracter personal.

(4) Inspecția Muncii pune la dispoziția Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă, la cerere, situația privind persoanele mediate și angajate în străinătate.”

Subliniem că raportarea trimestrială cuprinde informații care se referă la:

- numărul solicitanților de locuri de muncă în străinătate cuprinși în banca de date;

- numărul persoanelor cu care s-au încheiat contracte de mediere;

- numărul persoanelor angajate în străinătate în urma medierii, din care: bărbați și femei;
- structura persoanelor angajate în străinătate: pe ocupații și pe țări, pe ocupații și pe grupe de vârstă;
- numărul persoanelor care au părăsit locul de muncă înainte de expirarea contractului individual de muncă etc.

Totodată, există și reglementarea potrivit căreia, la cerere, Inspekția Muncii pune la dispoziția Agenției Naționale pentru Ocuparea Forței de Muncă situația privind persoanele mediate și angajate în străinătate.

Precizăm că *Legea nr. 156/2000*, a fost recent amendată prin *Legea nr. 232/2017 pentru modificarea și completarea Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate*, în acest moment aflându-se în procedură de elaborare *Hotărârea Guvernului privind modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 384/2001 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 156/2000 privind protecția cetățenilor români care lucrează în străinătate*.

3. Referitor la soluția propusă la **pct. 1** din inițiativa legislativă, prin care se preconizează comunicarea către agențiile teritoriale pentru ocuparea forței de muncă de către operatorii economici, care au ca obiect de activitate plasarea forței de muncă în străinătate, a datelor de identificare ale persoanei angajate, semnalăm că, în *Cauza C 201/14*, Curtea de Justiție a Uniunii Europene a statuat că „*Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995¹ trebuie interpretată în sensul că se opune unei reglementări naționale (...) care permite unei instituții publice a unui stat membru să prelucreze datele cu caracter personal care i-au fost transmise de o altă instituție publică, în special datele privind veniturile persoanelor vizate, fără ca acestea din urmă să fi fost informate în prealabil cu privire la transmitere și cu privire la prelucrare*”. Prin urmare, textul ar fi trebuit pus de acord cu cele citate anterior.

Totodată, precizăm faptul că referirea la „*agenții economici*” din inițiativa legislativă trebuia făcută la „*operatorii economici*”, în conformitate cu prevederile art. 21 din *Ordonanța de Urgență a Guvernului nr.17/2005 pentru stabilirea unor măsuri organizatorice la nivelul administrației publice centrale, cu modificările și completările ulterioare*.

De asemenea, cu privire la măsura prin care se preconizează intervenția asupra anexelor *Hotărârii Guvernului nr.174/2002 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările și completările ulterioare*, în sensul completării acestora cu o nouă anexă, respectiv, anexa nr. 1C, semnalăm că orice eventuală intervenție legislativă ulterioară asupra anexei respective nu se va mai putea efectua decât printr-un

¹ privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date

act de același nivel cu cel al actului prin care această anexă a fost introdusă, respectiv, prin lege, în conformitate cu art. 58 alin. (3) din *Legea nr.24/2000*².

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate la pct. II, **Guvernul nu susține adoptarea acestei inițiative legislative.**

Cu stimă,

Viorica DĂNCILĂ

PRIM-MINISTRU

Domnului senator **Călin-Constantin-Anton POPESCU-TĂRICEANU**

Președintele Senatului

² *privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*